

РЕШЕНИЕ

№ 3046

гр. София, 05.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 06.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **3592** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет.1, чрез управителя Г. М. С., срещу Ревизионен акт №Р-22002219008453-091-001 от 29.10.2020 г., издаден от И. М. Р. – орган, възложил ревизията и Б. М. Я. – ръководител на ревизията, с който са установени задължения по Закон за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ в общ размер на 9065,09 лв. и лихви в размер на 2299,20 лв., изменен с Решение № 177 от 01.02.2021 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място], с което установеният резултат за корпоративен данък за 2017 г. от данък за внасяне в размер на 9065.09 лв. е намален на 8361.76 лв. със съответните лихви.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт поради немотивированост, необоснованост и неправилно приложение на закона. Счита, че ревизорите неправилно са ограничили дейността на дружеството единствено до търговия с матраци, рамки и аксесоари за легла, без да са приели за реално извършена дейността по извършване на консултантски услуги във връзка с ремонтни дейности и инвестиционни проекти. Поддържа, че счетоводните документи за периода 01.01.2015 г. – 31.12.2017 г. неправомерно се задържат от [фирма]. Визира допуснати съществени процесуални нарушения поради нарушаване на принципите на обективност и добросъвестност и неизискване на допълнителни документи при повторната ревизия. Оспорва изводите за липса на извършени

доставки от [фирма] и [фирма], тъй като били представени договори, фактури и данни за плащания. Поддържа, че въз основа на договори за наем е ползвал от 2008 г. обект – едноетажна сграда в [населено място], район „П.“, [улица], както и, че неправилно е намерено основание по чл.122, ал.1, т.4 ДОПК. Претендира за отмяна на акта и присъждане на сторените разности.

Ответникът Директор на ДОДОП [населено място] оспорва жалбата, чрез юрк. З.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22002219008453-020-001 от 23.12.2019 г., издадена от И. М. Р. - началник сектор “Ревизии” в Дирекция “Контрол” на ТД на НАП [населено място], е възложено извършването на данъчна ревизия на жалбоподателя от органи по приходите Б. М. Я. (ръководител на ревизията) и Ф. Н. Т. за определяне на данъчните му задължения по ЗКПО за данъчни периоди от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г. в двумесечен срок, считано от датата на връчване на ЗВР на 27.01.2020 г. съобразно чл.114, ал.1 ДОПК, т.е. в срок до 27.03.2020 г. Със ЗИД на ЗВР от 16.03.2020 г. и от 27.04.2020 г. е удължен срокът на ревизията съобразно чл.114, ал.2 ДОПК общо с два месеца до 27.05.2020 г. Заповедите са издадени във формата по чл.113, ал.1 ДОПК и са връчени на задълженото лице по електронен път.

Със Заповед № Р-22002219008453-023-001 от 08.05.2020 г. на И. М. Р. на основание чл.34, ал.1, т.4 ДОПК е спряно ревизионното производство за период от три месеца – до 08.08.2020 г. по силата на чл.61, ал.1 ГПК, вр. пар.2 от ДР на ДОПК, при спиране на производството се спират и всички започнали да текат, но неизтекли още срокове. Изложеното определя 20-дневен срок за довършване на ревизията. Този срок е спазен със Заповед за възобновяване на ревизията № Р-22002219008453-143-001 от 08.05.2020 г. на И. М. Р., с която е определен срок за извършване на ревизията до 31.08.2020 г. (30.08.2020 г. е неделя – неработен ден).

Компетентността на органа, възложил ревизията, произтича от раздел I, т.7 на представена от ответника Заповед № РД-01-818 от 10.05.2019 г., с която директорът на ТД на НАП С. е възложил на И. М. Р. в качеството му на началник сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“, Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С. функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 и чл.119, ал.2 ДОПК.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представените от ответника удостоверения на л.46-54 от делото, поради което съдът приема, че документите са подписани с валидни квалифицирани електронни подписи. Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл.184 ГПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002219008453-092-001 от 11.09.2020 г.

Ревизията приключва с РА №Р-22002219008453-091-001 от 29.10.2020 г., издаден от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., възложил ревизията и Б. М. Я., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., ръководител на ревизията. При деклариран от [фирма] данък за внасяне за ревизираният данъчен период в размер на 0,00 лв., органите по приходите са установили данък за внасяне и лихви в общ размер на 11364,29 лв.

Извършената ревизия е повторна, по реда на чл. 155 ал. 4 от ДОПК и е във връзка с Решение №2072 от 10.12.2019 г. на директора на дирекция ОДОП С., с което са отменени установените с предходния РА №Р-222217180060870-091-001 от 16.06.2019 г. задължения по ЗКПО за 2017 г. и са дадени задължителни указания за извършване на настоящата ревизия.

Констатирано е по писмени обяснения на управителя на жалбоподателя, че дейността му е продажба на мебели, матраци и аксесоари за тях, в наети обекти. В дружеството има наети по трудови правоотношения лица на длъжности продавач – консултант.

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на задълженото лице са връчени две Искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/. Изискана е за проверка счетоводната и търговска документация на дружеството, включително договори, протоколи, банкови документи и други доказателства, които имат отношение към доставките, получени и извършени от жалбоподателя. Изискани са данни за вида на търговската дейност и обекта, от който се извършва, лицензи, разрешителни, регистрационни талони на притежаваните МПС, нотариални актове за собственост, писмени обяснения. С придружителни писма чрез ИС Контрол са представени част от исканите документи – договор за счетоводно обслужване от 01-10.2015 г., сключен с [фирма] с ЕИК[ЕИК], молба от управителя на ревизираното лице, с която е изискана счетоводната отчетност, 17 платежни нареждания за платени такси за счетоводно обслужване от цитираното дружество, приемо–предавателен протокол от 07.06.2018 г. за предадени на упълномощено от ревизираното дружество лице справки-декларации по ЗДДС и прилежащите към тях документи за 2017 г., оборотни ведомости и главни книги за 2017 г., индивидуален сметкоплан, хронологичен опис на всички стопански операции за 2017 г., материални книги за 2017 г., справка за месечния оборот за 2017 г. и декларация за място за провеждане на ревизията.

Преглед на оригинални счетоводни документи е извършен в офиса на дружеството, за което е издаден Протокол №П-22221020018803-141-001 от 10.04.2020 г.

С Протокол №П-22221520060956-141-001 от 03.06.2020 г. е документирана насрещна проверка на [фирма] с ЕИК[ЕИК] - дружеството, осъществявало счетоводното обслужване до 31.12.2017 г.

С Протокол №Р-22002219008453-П.-001 от 31.01.2020 г са приобщени всички събрани доказателства от предходната ревизия.

В хода на ревизионното производство е констатирано, че за финансовата 2017 г. от ревизираното лице не е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО.

Не е установено дали предприятието е извършило всеобхватно хронологично регистриране на счетоводните операции, изготвяне на аналитична и обобщена информация по счетоводен път, представяща точно и по подходящ начин годишните финансови отчети на предприятието, междинно и годишно приключване на счетоводните регистри; изменения в извършените счетоводни записвания чрез съставяне на коригиращи счетоводни статии, съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗСч.

На основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено Уведомление по чл. 124, ал. 3 от ДОПК изх. №Р-22002219008453-113-002 от 10.04.2020 г., с което е уведомено, че основата за облагане за корпоративен данък за 2017 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. Едновременно с Уведомлението е изготвено и Уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК изх. №Р-22002219008453-139-001 от

10.04.2020 г. и ИПДПОЗЛ изх. №Р-22002219008453-040-002 от 10.04.2020 г. Изискано е попълването на Декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК, представянето на документи и писмени обяснения. В указаният срок не са представени исканите документи.

Органите по приходите са приели, че са налице условията съгласно чл. 122, ал. 1, т. 1 от ДОПК, а именно: може да се приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, когато е налице едно от следните обстоятелства: до започване на ревизията не е подадена декларация, когато задължението се определя по декларация.

При ревизията, с оглед определяне на основата за облагане с данъци, във връзка с нормата на чл. 122, ал. 2 от ДОПК, са анализирани всички относими към ревизираното лице обстоятелства, посочени в т. 1 – 16 на същия член. На основание чл. 122, ал. 2, т. 1 - т. 16 от ДОПК за определянето на основата за облагане с данък органите по приходите са взели предвид вида и характера на фактически осъществяваната дейност, постъпленията, движението и остатъците по банковите сметки, търговското значение на мястото, където се извършва дейността, brutните приходи/доходи /оборота/ и други доказателства, които могат да послужат за определяне на основата.

Предвид факта, че липсва и не е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2017 г. – обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 1 от ДОПК, органите по приходите са определили основа за облагане с корпоративен данък в размер на 90_650,94 лв. Същата е получена като разлика между декларираните приходи по СД по ЗДДС с данъчна основа 603_863,98 лв. и декларираните разходи по СД по ЗДДС – за покупка на стоки с данъчна основа 537_294,70 лв. / 603_863,98 лв. – 537_294,70 лв. = 66_569,28 лв./ Към получената сума са добавени и декларираните фактури с данъчна основа в общ размер на 23_991,66 лв. за получени услуги, документирани с фактури, издадени от [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК] и АДВОКАТСКО ДРУЖЕСТВО „Д., З., М.“ с ЕИК[ЕИК], за които с Решение №2072 от 10.12.2019 г. на директора на дирекция ОДОП С. е потвърдено, че липсва доставка и е извършен разход за дейности, различни от икономическата дейност на лицето. На основание чл. 122, ал. 4 от ДОПК е определен корпоративен данък в размер на 9_065,09 лв.

Ревизионният акт е връчен електронно на 16.11.2020 г. и оспорен по административен ред с жалба вх. № 53-03-3267 от 27.11.2020 г. Срокът за произнасяне по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК, е до 03.02.2021 г. В този срок е постановено Решение № 177 от 01.02.2021 г. на директора на ДОДОП С., с което РА е изменен, в която част и съгласно чл.156, ал.1 ДОПК е предмет на съдебния контрол за законосъобразност.

Предвид изложените мотиви в предходното Решение №2072 от 10.12.2019 г. на директора на дирекция ОДОП С. в частта по ЗДДС по отношение на доставките по фактури, издадени от [фирма], [фирма] и АДВОКАТСКО ДРУЖЕСТВО „Д., З., М.“ от една страна и поради непредставяне на доказателства от ревизираното лице, които да опровергават констатациите на органите по приходите, от друга, решаващият орган е намерил за правилен извода на ревизорите, че с посочените разходи, отчетени от жалбоподателя в намаление на финансовия му резултат за 2017 г., трябва да се коригира същият финансов резултат в посока увеличение по реда на чл. 122 от ДОПК. Намерил е за основателно възражението на лицето, че повторната ревизия е за период 2017 г., което изключва фактури №30... 100 от 12.09.2016 г. и №30... 123 от 19.12.2016 г. за наем, издадени от [фирма] с общ размер на данъчната основа

7_033,33 лв. Предвид изложеното от получената данъчна основа като разлика между декларираните приходи по СД по ЗДДС в размер на 603_863,98 лв. и декларираните разходи по СД по ЗДДС – за покупка на стоки с данъчна основа 537_294,70 лв. / 603_863,98 лв. – 537_294,70 лв. = 66_569,28 лв./, са добавени декларираните фактури с данъчна основа в размер на 16_958,33 лв. /23_991,66 лв. – 7_033,33 лв./ за получени услуги, документирани с фактури, издадени единствено от [фирма] и Адвокатско дружество „Д., З., М.“, за които с Решение № 2072 от 10.12.2019 г. на директора на дирекция ОДОП С. е потвърдено, че липсва доставка и е извършен разход за дейности, различни от икономическата дейност на лицето.

Предвид изложеното, с Решение № 177/01.02.2021 г. е изменена данъчната основа за облагане с корпоративен данък за 2017 г. на 83_617,61 лв. / 603_863,98 лв. – 537_294,70 лв. + 16_958,33 лв./, съответно е установен корпоративен данък в размер на 8_361,76 лв. и съответните лихви.

Решение № 177 от 01.02.2021 г. на ДОДОП С. е връчено на 05.02.2021 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена по пощата на 18.02.2021 г. - в срока по чл.156, ал.1 ДОПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.3 ДОПК органи по приходите и при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК.

Ревизорите са се позовали на основанията по чл.122, ал.1, т.1 и т.4 ДОПК за провеждане на ревизия при особени случаи, а именно: до започването на ревизията не е подадена декларация, когато задължението се определя по декларация (т.1) и липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителните осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред (т.4).

Наличието на първото основание е свързано с неподаване от задълженото лице на декларация по чл.92 ЗКПО за 2017 г. Визираната норма вменява императивно задължение за данъчно задължените лица, които се облагат с корпоративен данък, да подадат годишна данъчна декларация (ГДД) по образец за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък. ГДД се подава в срок от 1 март до 30 юни на следващата година в ТД на НАП по регистрация на данъчно задълженото лице. Липсата на подадена ГДД по чл.92 ЗКПО за 2017 г. не се оспорва от жалбоподателя и представлява самостоятелно основание по чл.122, ал.1, т.1 ДОПК за преминаване на ревизията по особения ред на чл.122-124а ДОПК.

Според мотивите на отменителното Решение № 2072/10.12.2019 г. на директора на ДОДОП С. преглед на оригинални счетоводни документи е извършен в офиса на [фирма], където са установени единствено оригинали на фактури за покупки и за продажби и договори за наем. Установена е налична счетоводна отчетност за 2018 г., докато за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2017 г. не била установена такава. Горестоящият административен орган е споделил доводите на ревизорите, че фактурите от [фирма] удостоверяват фиктивния характер на доставките, тъй като не

бил представен договор за наем с [фирма], а при справка в информационна система на НАП било установено, че [фирма] няма деклариращи недвижими имоти. Доставчикът бил подал справка по чл.92 ЗКПО с нулеви резултати, не бил публикувал ГФО, което било указание, че не осъществява реална икономическа дейност.

Относно фактурата, издадена от Адвокатско дружество „Д., З., М.“, в отменителното решение на ДОДОП С. е посочено, че няма спор, че жалбоподателят е получил доставка на услуга по нея, но спорът е дали тя е свързана с икономическата му дейност.

За да отмени предходния РА в частта на установените задължения по ЗКПО за 2017 г. горестоящият орган е приел за недоказано основанието по чл.122, ал.1, т.4 ДОПК. Дадени са указания за изискване на допълнителна информация от „5КОВ“ Е., ЕИК[ЕИК] - дружество, което осъществява счетоводно-консултантско обслужване на жалбоподателя от 01.01.2018 г.

Жалбоподателят поддържа, че дружеството [фирма], което е водило счетоводството му за ревизираната 2017 г., не му е предоставило водената счетоводна отчетност поради влошени търговски отношения. Това му е дало основание да поиска в хода на ревизията изискването ѝ от трето лице по реда на чл.37, ал.5 ДОПК. В подкрепа на твърденията си, ревизираното лице е представило договор за счетоводно обслужване от 01.10.2015 г. и приемо-предавателен протокол от 07.06.2018 г., според който [фирма] е предоставило на [фирма] справки-декларации (СД) по ЗДДС и прилежащите към тях счетоводни документи от м.януари до м.декември 2017 г., включително.

При повторната ревизия е извършена проверка на „5КОВ“ Е., за която е съставен ПИНП № П-22221020018803-141-001/10.04.2020 г. Според уведомление на управителя на „5КОВ“ Е. същият е получил от [фирма] единствено фактури за покупки и за продажби и дневниците по ЗДДС *без счетоводни регистри*.

В хода на повторната ревизия на [фирма] е връчено ИПДПОЗЛ № П-22221520060956-040-001/16.04.2020 г. В ревизионната преписка се съдържа обяснение на К. И. И. – управител на счетоводната фирма, във връзка с връчено ИПДПОЗЛ от 14.12.2018 г., според което [фирма] е ответник по гр.д.№ 28951/2018 г. на СРС, 119–ти състав, образувано за неплащане на договорно възнаграждение поради системно неплащане на предоставени счетоводни услуги. На длъжника били предоставени всички искани от ревизорите счетоводни документи и считано от м.ноември 2017 г. такива не се съдържаха при [фирма]. Към обясненията са приложени три приемо-предавателни протокола – от 11.07.2015 г., от 04.04.2017 г. и от 17.06.2018 г. (последният предоставен и от жалбоподателя). Според протокола от 2017 г. на управителя на [фирма] са предоставени фактури, отчети фискална памет, справки НОИ, молби отпуски, счетоводен баланс, договори и протоколи за 2015 г. и 2016 г., с което счетоводната фирма се е освободила от отговорност за съхранението на документи от тези години. Същият текст за освобождаване от отговорност за съхранение на документи се съдържа и в протокола от 17.06.2018 г., според който [фирма] е предал на [фирма] СД по ЗДДС и прилежащи към тях счетоводни документи за 2017 г.

По повод служебно поставени от съда въпроси на съдебно-счетоводна експертиза, експертът се е свързал с представител на [фирма], който пояснил, че първичните счетоводни документи за ревизирания период са върнати на жалбоподателя. Изложеното съответства на съдържанието на приемо-предавателния протокол от

17.06.2018 г. [фирма] не съхранявало счетоводни записвания – хронология на счетоводни сметки, оборотно ведомости, главна книга на счетоводни сметки и други счетоводни регистри – същите били изтрити от счетоводния софтуер на фирмата поради прекратяване на договора за счетоводно обслужване на 28.12.2017 г. Според вещото лице нямало данни счетоводни регистри за ревизирания период да са предадени на жалбоподателя, което съответства на обясненията на управителя на „5КОВ“ Е.. В заключение, експертът е обобщил, че по делото липсват данни за всеобхватно хронологично регистриране на счетоводните операции, за изготвяне на аналитична и обобщена информация по счетоводен път, представляваща точно ГФО, за междинно и годишно приключване на счетоводните регистри като основание за определяне на данъчен финансов резултат на [фирма] за ревизираната 2017 г. Изложеното не е извинително основание за непредставяне на счетоводна информация от жалбоподателя, който следва да полага грижата на добър стопанин към търговските си дела по силата на чл.302 ТЗ.

Съвкупната преценка на посочените доказателства, събрани при първоначалната и предходната ревизии, както и приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, доказват по категоричен и несъмнен начин установеното от приходните органи основание по чл.122, ал.1, т.4 ДОПК. В изпълнение на указанията, дадени в Решение № 2072 от 10.12.2019 г. на директора на дирекция ОДОП С., органите по приходите са предприели процесуални действия по изискване на допълнителна информация от „5КОВ“ Е., от [фирма] и от [фирма]. Въпреки това, установената счетоводна отчетност за ревизираната 2017 г. не предоставя възможност за аналитично проследяване на стопанските операции, както и за вярно, точно и честно установяване на имущественото състояние на предприятието. Заключение на вещото лице потвърждава извода за липса на счетоводна информация, въз основа на която да се установи основа за облагане по общия ред.

По изложените съображения и при доказаност на основанията по чл.122, ал.1, т.1 и т.4 ДОПК съдът намира за правилно и обосновано преминаването към ревизия по особения ред. На ревизираното дружество е връчено уведомление по чл.124, ал.1 ДОПК, с което то е уведомено за намерените основания по чл.122, ал.1 ДОПК. Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения в производството по чл.122-124а ДОПК. Доколкото основанията по чл.122, ал.1 ДОПК са подкрепени със събраните доказателства и при законовата презумпция по чл.124, ал.2 ДОПК фактическите констатации в РА се смятат за верни до доказване на противното. Същевременно съдът приема, че същите се установяват по категоричен и несъмнен начин и от събраните по делото доказателства.

С договор за съвместна дейност от 20.01.2015 г. [фирма] и [фирма] са създали съдружие за съвместна стопанска дейност по смисъла на чл.357 и сл. от ЗЗД. В договора е посочено, че на [фирма] от общинска фирма [фирма] е предоставен обект за възмездно ползване, находящ се на [улица]и [улица]. [фирма] се е задължило в срок от 3 работни дни да опразни помещенията на обекта с цел започване на ремонт и използването им за стопанска дейност. Жалбоподателят се е задължил да извърши ремонта, обзавеждането и пускането в експлоатация на обекта и да го експлоатира с грижата на добър стопанин като осигури счетоводна отчетност, охрана, застраховка и персонал, да осигури за своя сметка предлаганите в обекта стоки и услуги и да заплаща всички текущи разходи. [фирма] се е задължило веднъж месечно да извършва отчисление от печалбата в размер на 1 процент, но не по-малко

от 854 евро с включен ДДС, които да предоставя срещу фактура и касов бон на другия съдружник. Това се явявала частта на [фирма] в експлоатацията на обекта. Договорен е тригодишен срок на договора – до 19.01.2018 г.

Издадените от [фирма] фактури за 2016 г. са с предмет „отчисления по договор за съвместна дейност“. Жалбоподателят не е представил спорните фактури за 2017 г., а според поясненията на вещото лице Ю. Я., дадени в о.с.з. на 06.04.2022 г., фактурите за наем са коментирани в РД, което означава, че или са видени в оригинал в хода на ревизията (което обстоятелство е установено и документирано при проверка на счетоводството на ревизираното дружество за 2017 г.), или са проследени в дневниците за покупки на получателя. Според приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, която съдът кредитира като компетентно изготвена и неоспорена от страните, на вещото лице не са предоставени спорните фактури за наем и вещото лице не е установило плащания по тях. Експертът не е открил представител на доставчика, с което се потвърждават установените в хода на ревизията данни по протокол за извършена насрещна проверка №П-22220318216680-141-001 от 20.03.2019 г., че представител на [фирма] не е открит на адреса за кореспонденция и съобщения са му връчени по реда на чл.32 ДОПК. За 2017 г. доставчикът не е публикувал ГФО. Същият е регистриран по ЗДДС на 23.02.2016 г., считано от 24.03.2017 г. е с прехвърлени дружествени дялове и е служебно deregистриран на 31.08.2017 г. По данни от информационната система на НАП – VAT 11 в СД по ЗДДС и в дневниците за продажби на [фирма] са включени фактури с получател [фирма] единствено за 2016 г., без данни за спорните фактури от 2017 г. Жалбоподателят не е предоставил на вещото лице документи за заплатени за обекта консумативни разходи – ток и вода.

Съвкупната преценка на събраните по делото доказателства навежда на извод за липса на реални стопански операции по представените от жалбоподателя договор за съвместна дейност от 20.01.2015 г. и фактури за наем от 2017 г. Категорично потвърждение за това са липсата на данни за плащане в полза на [фирма], както и за сторени разходи за ток и вода, въпреки, че според договора от 2015 г. същите са за сметка на [фирма]. Ето защо и като са отказали да признаят разхода по спорните фактури, издадени от [фирма], в данъчния финансов резултат на ревизираното дружество приходните органи не са допуснали неправилно приложение на закона при определяне на данъчната основа по чл.122, ал.2 ДОПК. Изброяването на относимите към облагането по особения реед обстоятелства по чл.122, ал.2 ДОПК е примерно. Органът по приходите е длъжен да вземе предвид не само изброените обстоятелства, но и всякакви други относими към предмета на производството обстоятелства, дори и те да не са изрично посочени в чл.122, ал.2 ДОПК.

Вярно е, че в случая използваните от приходните органи фактически основания за коригиране на финансовия резултат на дружеството намират своето правно основание в материалния закон – чл.26, т.1 и т.2 ЗКПО, според които не се признават за данъчни цели счетоводните разходи, несвързани с дейността и разходите, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. С оглед примерното изброяване на обстоятелствата по чл.122, ал.2 ДОПК, относими към определяне на данъчната основа, както и при категорично установената липса на документална обосновааност по смисъла на чл.10, ал.1 ЗКПО на фактурите за наем, издадени от [фирма], които не отразяват реални стопански операции, съдът намира за правилна и обоснована извършената корекция на финансовия резултат на жалбоподателя за 2017 г. с разходите по тези фактури.

Предмет на спорната фактура, издадена от Адвокатско дружество „Д., З., М.“, е изготвяне на предварителен договор за право на строеж и консултация във връзка с продажба на недвижим имот. Жалбоподателят не е ангажирал никакви доказателства, че осъществената услуга е свързана с дейността му. При тези данни по делото правилно и обосновано приходните органи не са признали документираните със спорната фактура разходи при определяне на данъчната основа по реда на чл.122, ал.2 ДОПК.

При определяне размера на корпоративния данък за 2017 г. ревизорите са се съобразили с указанията, дадени в Решение № 2072/10.12.2019 г. за съпоставимост на приходите и разходите, като са включили в разходната част разходите за консумативи и услуги в размер на 83 588.00 лв., към които са прибавени разходите за стоки в размер на 453 616.70 лв. - общо 537 204.70 лв. Тези разходи следва да бъдат намалени с разходите по спорните фактури, общо в размер на 16 958.33 лв. – 520 336.37 лв. Разликата между приходите от продажби в размер на 603 863.98 лв. и разходите в размер на 520 336.37 лв. представлява данъчна основа по чл.122, ал.2 ДОПК в размер на 83 527.61 лв. Посочената в решение № 177/01.02.2021 г. данъчна основа от 83 617.61 лв. е математическа грешка. Дължимият корпоративен данък за 2017 г. при данъчна основа от 83 527.61 лв. е в размер на 8 352.76 лв., в какъвто размер следва да бъде определено данъчното задължение на жалбоподателя ведно с лихви в размер на 2 118.53 лв.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК разноски се дължат и на двете страни по спора. На жалбоподателя следва да се признаят сторените разноски за държавна такса в размер на 50 лв., за адвокатско възнаграждение в размер на 850 лв. по договор на л.122 от делото и депозит за вещо лице в размер на 400 лв., общо 1300 лв. Приложеното към списъка по чл.80 ГПК платежно нареждане удостоверява сторени от [фирма] разноски, което дружество не е страна по делото. За уважената част от оспорването в размер на 11.28 лв. на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 1.40 лв.

За отхвърлената част от оспорването в размер на 10 471.29 лв. на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 844.14 лв. съгласно чл.8, ал.1, т.4 от Наредба № 1 / 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш Е Н И Е :

ИЗМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет.1, Ревизионен акт №Р-22002219008453-091-001 от 29.10.2020 г., издаден от И. М. Р. – орган, възложил ревизията и Б. М. Я. – ръководител на ревизията, изменен с Решение № 177 от 01.02.2021 г. на директора на ДОДОП [населено място], с които са установени задължения по ЗКПО в размер на 8361.76 лв. със съответните лихви, като **ОПРЕДЕЛЯ** корпоративен данък за 2017 г. за внасяне в размер на 8 352.76 лв. и лихви за забава в размер на 2 118.53 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено

място], [улица], ет.1, да заплати на Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на 844.14 лв.

ОСЪЖДА Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място] да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет.1, сторените по делото разноси в размер на 1.40 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ:

--	--